

УДК 351.

**ВПЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПОЦЕСІВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА
ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ
ТА НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ**

**Кошанок С.В., магістр 1 курсу, факультету №2
Криворізького навчально-наукового інституту
Донецького Державного Університету
Внутрішніх Справ**

**Нестеренко К.О
доцентка кафедри державно-правових дисциплін
Криворізького навчально-наукового інституту
Донецького Державного Університету
Внутрішніх Справ**

Тривалий час проблема насильства в сім'ї вважалася прерогативою усталених звичаїв та традицій і залишалася поза сферою правового регулювання. Будь-яке втручання в сімейні стосунки з боку держави та суспільства вважалася грубим порушенням таємниці приватного життя й категорично не припускалося. Таке становище призвело до певного свавілля у сфері сімейних відносин та перетворення їх на сферу латентних правопорушень, які залишалися поза увагою компетентних органів державної влади.

Гендерно обумовлене насильство, яке є крайньою формою дискримінації особи за ознакою статі та домашнє насильство залишається актуальною проблемою не тільки для України, а й для усього світу і переважно сприймається як насильство чоловіків над жінками. Але не слід забувати, що від домашнього насильства та насильства за ознакою статі потерпають і чоловіки. У будь-якому випадку кожен має знати, що в Україні є законодавчі механізми та практичні заходи надання допомоги жертвам такого насильства.

Відповідно до чинного законодавства, домашнє насильство - діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [1], а насильством за ознакою статі – є діяння, спрямовані проти осіб через їхню стать, або поширені в суспільстві звичаї чи традиції (стереотипні уявлення про соціальні функції (становище, обов'язки тощо) жінок і чоловіків), або діяння, що стосуються переважно осіб певної статі чи зачіпають їх непропорційно, які завдають фізичної, сексуальної, психологічної

або економічної шкоди чи страждань, включаючи погрози таких дій, у публічному або приватному житті [3].

Одним із суб'єктів, що здійснює заходи у сфері запобігання та протидії домашнього насильства та насильства за ознакою статі є органи місцевого самоврядування (у тому числі виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад та їх структурні підрозділи з питань сім'ї, служби у справах дітей, органи управління освітою, органи охорони здоров'я тощо)

Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі, взаємодіють між собою на підставі Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 № 658.

Структурними підрозділами районних, районних у м. Києві і Севастополі держадміністрацій, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, є структурні підрозділи з питань сім'ї

Координацію заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі та моніторинг їх реалізації на місцевому рівні здійснюють уповноважені особи (координатори) в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, на яких покладено функції щодо забезпечення рівності прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі.

Для забезпечення міжвідомчої співпраці щодо реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на місцевому рівні, узгодженості заходів у цій сфері, підвищення їх ефективності, координації проведення інформаційно-просвітницьких заходів, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства та практики його застосування районними, районними у м. Києві і Севастополі держадміністраціями, виконавчими органами рад об'єднаних територіальних громад, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад утворюються дорадчі органи – місцеві координаційні ради, до складу яких входять уповноважені представники місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, прокуратури та суду, громадських об'єднань, релігійних організацій, міжнародних та іноземних неурядових організацій (за згодою) [3].

Суб'єктами, відповідальними за виконання програм для кривдників, є місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування [1].

Отже, органи місцевого самоврядування займаються, більшою мірою, координаційними та установчими заходами щодо запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі. Кожен суб'єкт має свої функції та повноваження, але будьте впевнені, що куди б ви не звернулися, вам нададуть допомогу а, у разі необхідності, перенаправлять до іншого суб'єкта в залежності від потреб та ситуації.

Список використаних джерел

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2229-19> (дата звернення: 14.02.2022).

2. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі : Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок, Форма типового документа, Журнал, Перелік від 22.08.2018 № 658 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/658-2018-%D0%BF> (дата звернення: 14.02.2022).

3. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків : Закон України від 08.09.2005 № 2866-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2866-15> (дата звернення: 14.02.2022).